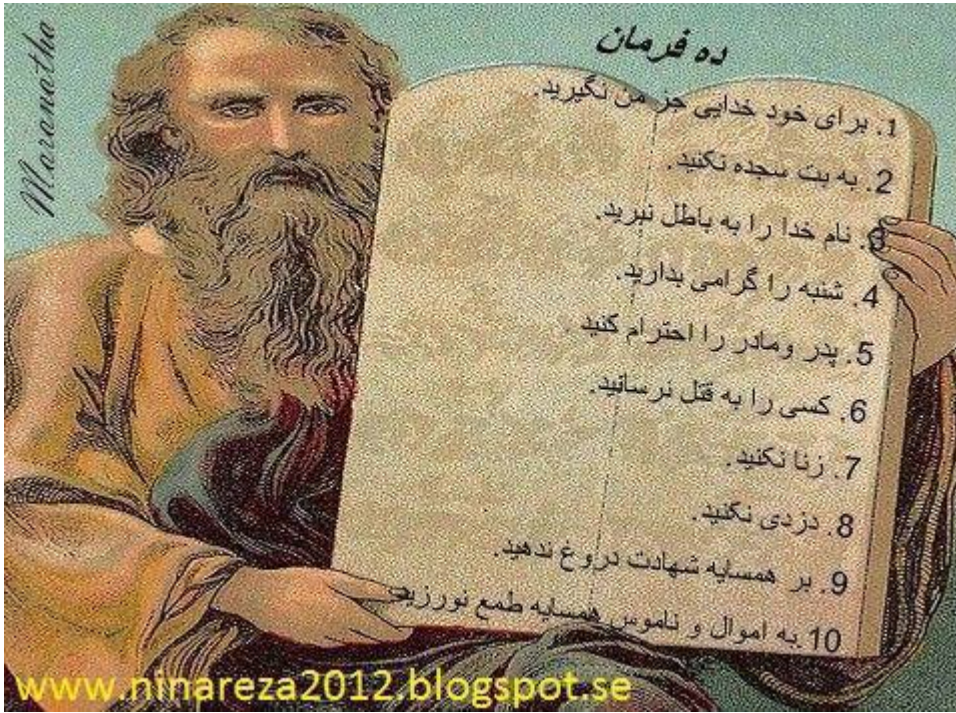

چرا در کتاب خروج خدا خدایی حسود است؟

مهم است که درک کنیم در اینجا کلمه “حسود” چطور استفاده شده است. استفاده آن در کتاب خروج ۲۰: ۵ بعنوان اینکه خدا را توصیف کند با آنچه در توصیف گناه حسادت در غلاطیان ۵: ۲۰ آمده است فرق دارد. وقتی ما کلمه “حسادت” را استفاده می کنیم، منظورمان حسادت به یک نفر است که چیزی دارد که ما نداریم. شخص ممکن است به شخص دیگر حسودی کند چون آن شخص ماشین یا خانه ای زیبا دارد (یا متعلقات دیگر). و یا شخص ممکن است به دیگری حسادت ورزد چون آن دیگری استعدادها و توانایی هایی دارد که او دارا نمی باشد (مثل ورزشکار بودن). نمونه دیگر می تواند این باشد که یک شخص ممکن است به شخص دیگر بخاطر زیباییش حسودی کند. در خروج ۲۰: ۵، خدا از این حسود نیست که کسی چیزی دارد که او ندارد و یا آنرا می خواهد. خروج ۲۰: ۴-۵ می گوید، “صورتی تراشیده و هیچ تمثالی از آنچه بالا در آسمان است و از آنچه پایین در زمین است و از آنچه در آب زیر زمین است برای خود مساز. نزد آنها سجده مکن و آنها را عبادت منما زیرا من که یهوه خدای تو می باشم خدای غیور (حسود) هستم که انتقام گناه پدران را از پسران تا پشت سیم و چهارم از آنانیکه مرا دشمن دارند می گیرم” دقت کنید که خدا حسود است و قتیکه کسی چیزی را که به او تعلق دارد به دیگری می دهد. در این آیات، خدا از مردمی صحبت می کند که بت می سازند و آنها را بجای خدا می پرستند، در حالیکه پرستش تنها متعلق به خداست. خدا به پرستش و خدمتی که مال اوست اهمیت خاصی می دهد. چنانکه خدا در این فرمانها دستور می دهد گناه است که خدای دیگری را پرستش یا خدمت کنیم. گناه است که ما به کسی حسودی کنیم چون او چیزی دارد که ما نداریم. وقتی خدا می گوید که او حسود است، کلمه “حسود” بنوعی دیگر استفاده می شود. چیزی که او برای آن حسادت می کند متعلق به خودش است، پرستش و خدمت تنها متعلق به اوست و تنها باید به او داده شود. شاید یک نمونه کاربردی به ما کمک کند این اختلاف را درک کنیم. اگر شوهری ببیند مرد دیگری با زنش شوخی خصوصی می کند، حق دارد که حسودی کند، چون تنها او حق شوخی کردن و خصوصی بودن با زنش را دارد. این نوع حسادت گناه نیست. بر عکس، کاملاً بجاست. حسودی کردن وقتی گناه است که حسرت داشتن چیزی را داشته باشیم که متعلق به ما نیست. جلال، حمد، پرستش، و ستایش تنها متعلق به خداست، چون تنها او لایق آنهاست. بنابراین، حسود بودن خدا بجاست و قتیکه پرستش و حمد و جلال به بت ها داده می شود. این دقیقاً همان حسادتیست که پولس رسول در ۲ قرنیتان ۱۱: ۲ توضیح می دهد، “زیرا که من بر شما غیور هستم بغیرت الهی زیرا که شما را بیک شوهر نامزد ساختم تا باکره عقیفه به مسیح بسپارم”

منبع: www.gotquestions.org
g